

да се допратъ съ гърбоветѣ си. Такова е положението на падналитѣ, на грѣшнитѣ хора въ свѣта. Тѣ не се гледатъ лице съ лице, но се гледатъ грѣбъ съ грѣбъ. Грѣшнитѣ хора сж хора на едноизмѣрния свѣтъ. Който знае законитѣ, може да ги застави да се разминатъ. Обаче, за сжществата отъ първото измѣрение, това е невъзможно.

Питамя: точката, въ която се намира нѣкое отъ тия сжщества, може ли да се подвижи подъ правъ жгълъ, т. е. въ перпендикулярна посока на правата, къмъ която тя принадлежи? — Не може. Защо? — Защото тази точка може да се движи само въ една посока. Ако можете да фотографирате движението на сжществата отъ едноизмѣрния свѣтъ, това движение ще се яви като права линия. Но помръдванията на самитѣ сжщества ще се отбележатъ като точки.

Ако точкитѣ на правата се подвижатъ перпендикулярно на себе си, тѣ ще образуватъ плоскостъ. По какво се отличава плоскостъта отъ правата? Правата е граница на плоскостъта. Правата има една безкрайно отдалечена точка, а плоскостъта има една безкрайно отдалечна права. Какво има задъ тази права? — Нищо? Но това „нищо“ е граница на реалността, на проявеното. Задъ това „нищо“ седи проявеното. Това „нищо“ ни най-малко не показва, че нѣма друга възможность за проява на Непроявеното.